Written by - கிருஷ்ணபிரபு -
Tuesday, 28 June 2011 14:24 - Last Updated Tuesday, 28 June 2011 14:40

□□□□ □□□□□□□□□□□□ '□□□□□□□□'

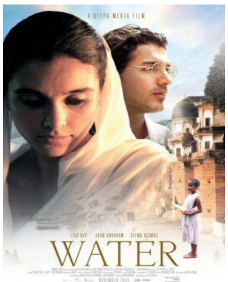

International Widows Day
June 23

உலக அளவில் சில தினங்கள் கவனத்தைப் பெறுகின்றன. உதாரணமாக நண்பர்கள் தினம், காதலர்கள் தினம், அன்னையர் தினம் என்று அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். சில விழிப்புணர்வு தினங்களும் கவனிப்பாரின்றி நம்மைக் கடந்து செல்கின்றன. அவற்றில் மாற்றுத் திறநாளிகள் தினம் (Dec 4), குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் தினம் (Jun 12), உலக எயிட்ஸ் தினம் (Dec 1) என்று பல முக்கியமான தினங்களைச் சொல்லலாம். "ஜூன் 23 - சர்வதேச விதவைகள் தினம்" என்று ஐநா அறிவித்துள்ளது. கைம்பெண்களின் உணர்வுகள் நசுக்கப்படும் சமுதாயம் நம்முடையது. கணவனை இழந்த பெண் தனக்குத் தெரிந்த ஆணுடன் பொது இடத்தில் பேச நேர்ந்தால் அவள் மீது சமூகத்தின் சந்தேகப் பார்வை விழுகிறது. சாதாரணமாகப் பேசினாலும் கள்ளத் தொடர்பாகத் தான் பார்க்கிறது.

"காதுகுத்து, குலதெய்வ வழிபாடு, நேர்த்திக்கடன்" போன்ற தெய்வ காரியங்களுக்கு குழந்தையின் தலையை மழிப்பது வழக்கம். குழந்தையைக் குதூகலப்படுத்த நாலு வரி பாடல் உண்டு.

"மொட்டை பாப்பாத்தி
ரொட்டி சுட்டாளாம்...
எண்ணெய் பத்தலையாம்
கடைக்கு போனாளாம்....

காசூ பத்தலயைாம்
என்ன பண்ணாலாம்?"
....
'கட காறன பாத்தூ கண்ணடிச்சாளாம்...'

பரியவர்கள் சிரித்தூ, கூழந்தயையைூம் சிரமப்படூத்தி சிரிக்கவகைக்க இந்தப் பாடலை பலமூறை நான் கடேட்டதூண்டூ. இங்கூ கடைசி வரி காட்சிப் படூத்தூம் படிமம் வாழ்க்கயைை இழந்தவள் மீ தான தரக்கூறைவான பகடி.

தீ பா மதேதா இயக்கிய "வாடடர்" திரபைப்படம் சம□கத்தால் விதவகைள் எவ்வாறூ இந்தியாவில் பூறக்கணிக்கப் பட்டார்கள் என்பதை விவாதிக்கூம் மூக்கியமான படம். பல லட்ச ர□பாய் பரொூட் சலெவில் கங்கைக் கரயைில் தொடங்கிய படப்பிடிப்பூ, சில மத அமபைபூகளின் எதிர்ப்பால் மலேூம் தொடர மூடியாமல் மூடங்கியூள்ளதூ. நட்டப்பட்டூ நாடூ திரூம்பிய தீ பா மதேதாவின் தொடர் மூயற்சியால், ரகசியமாக இலங்கயைில் படப்பிடிப்பை தூவங்கி 2005-ல் வளிெவந்தூ கனடா நாட்டின் சார்பில் ஆஸ்கார் விரூதூக்கூ பரிந்தூரகைக்கப்பட்ட படம்.

“A widow should be long suffering until death, self-restrained and chaste. A virtuous woman who remains chaste when her husband has died goes to heaven. A woman who is unfaithful to her husband is reborn in the womb of a jackal.” From the Laws of Manu, Chapter 5 Verse 156-161, Dharamshastras என்ற மனூசாஸ்திர வரிகளூடன் படம் தூவங்கூகிறதூ.

கங்கைக் கரயைினில் 1930-களில் அமநைத கதகைக்களம். சூய்யா என்ற 7 வயதூச் சிறூமி மணப்பணெ் கோலத்தில் அலங்கரிக்கப்பட்டூ மாட்டூ வண்டியில் அழதைதூ சலெ்லப்படூகிறாள். கரூம்பை சூவகைக்கூம் அவளின் மீ தூ ஓரூ மனிதனின் பாதம் படூகிறதூ. கரூம்பின் ஓரூ மூனயைால் எரிச்சலூடன் பாதத்தை தட்டிவிடூகிறாள். அதூ அவளூடயை இறந்த கணவனின் பாதம் என்றூ தரியாத வயதூ. சில நொடிகளில் மறயைூம் காட்சி என்றாலூம் (பிணத்தின் கால், கரூம்பூ, சூவகைக்கூம் பணெ்) அற்பூதமான மறமைூகக் கூறியீ டூ.

அக்கரயைில் பிணங்கள் எரிய படகில் பயணம் ஆகிறார்கள். த□ங்கிக் கொண்டிரூக்கூம் சூய்யாவதைத் தட்டி எழூப்பி அலங்காரத்தகைக் கலகைகிறார்கள். தலை மழிக்கப்பட்டூ விதவகைள் காப்பகத்தில் திணிக்கப் படூகிறாள். கதவூ இழூத்தூ அடகைக்கப்படூகிறதூ. அன்றிலிரூந்தூ சிறூமியின் சந்தோஷங்களூம் மறூக்கப்படூகிறதூ.

மதுமிதா என்ற கிழவியின் கட்டுப்பாட்டில் விடுதி இயங்குகிறது. அவளின் முன்பு சுய்யா நிறுத்தப்படுகிறாள். அவளிடமிருந்து தப்பித்து ஓட நினைத்த சிறுமி விடுதியைப் புரட்டிப் போடுகிறாள். ஓடிக் கலைத்து சகுந்தலா என்ற நடுத்தர வயதைத் தொட்ட விதவையிடம் தஞ்சம் அடைகிறாள். சந்தனம் அரைக்கும் அவள் சுய்யாவின் தலையில் குளிர்ச்சி ஏற்படத் தடவுகிறாள்.

கல்யாணி என்ற இளம் விதவையுடன் மேலும் பல கிழவிகள் சாகும் வரை அந்த விடுதியில் வாழ்ந்தாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறார்கள். காலு என்ற நாயுடனும் கிருஷ்ண வழிபாட்டிலும் பகலைக் கடத்தும் கல்யாணி, இரவில் விபச்சாரத்தில் திணிக்கப்படுகிறாள். அவள் தான் விடுதியின் வாடகைக்கும், ஒரு வேளை உணவுக்கும் மூலதனம். குலாபி என்ற திருநங்கை மூலம் வாடிக்கையாளர்களை வளைத்துப் போடுகிறாள் மதுமிதா. சகுந்தலாவும் தீவிர பக்தி உடையவள். நடுத்தர வயதைக் கடந்தவள். தனது சந்தேகங்களை மந்திரம் ஓதும் புரோகிதரிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வாள்.

குருஜி விதவைகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை எப்படி அமைத்துக் கொள்ளலாம்?

"இறந்த கணவனுடன் உடன்கட்டை ஏறலாம் அல்லது ஆசைகளைத் துறந்துவிட்டு வாழலாம் அல்லது குடும்பம் சம்மதிக்குமெனில் இறந்தவனுடைய சகோதரனை மணந்துகொண்டு வாழலாம்" என்று மனுதர்மம் கூறுகிறது. ஆனால் விதவைகள் சுதந்திரமாக வாழலாம் என்று இப்போது சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள்.

"அப்படியெனில் அந்த சட்டத்தைப் பற்றி எங்களுக்கு ஏன் யாரும் தெரியப்படுத்தவில்லை?" என்று அப்பாவித்தனமாக சகுந்தலா கேட்கிறாள்.

எங்களுக்குப் பயன்படாத சட்டத்தை நாங்கள் ஏன் கவனிக்கப் போகிறோம் என்ற குருஜியின் வார்த்தையை விக்கித்து கேட்கிறாள் சகுந்தலா.

கல்கத்தாவில் வக்கீல் படிப்பை முடித்து விட்டு சொந்த ஊரான ராவல்பூருக்குத் திரும்புகிறான் நாராயண். காந்தியக் கொள்கையில் தீவிர நம்பிக்கை உடையவன். தற்செயலாக கங்கைக் கரையில் கல்யாணியை சந்திக்கிறான். அவள் மீது காதல் கொண்டு திருமணம் செய்ய ஆசைப்படுகிறான். இது தெரிந்த மதுமிதா கல்யாணியை சிறை வைக்கிறாள். அந்த ஆத்திரத்தில் மதுமிதா வளர்த்த 'மித்து' என்ற கிளியை சுய்யா கொன்று விடுகிறாள்.

தாய் தந்தயைரை சமாதானம் சயெ்து திருமணத்திற்கு சம்மதம் வாங்குகிறான் நாராயனன். சகுந்தலாவின் துணிச்சலான முடிவால் கல்யாணி விடுவிக்கப் படுகிறாள். விடுதியை விட்டு வளெியறேும் கல்யாணி நாராயணனுடன் சலெ்கிறாள். வீட்டை நருெங்கும் சமயத்தில் அவனுடயை தந்தயைின் பயெர் கடேக்கிறாள். பயெரகை் கடேட்தும் படகை வந்த திசகைக்கே திருப்பச் சொல்கிறாள். அதற்கான காரணத்தை நாராயனன் கடேக், "உன்னுடயை தந்தயைிடம் களே்" என்று சொல்லிவிட்டு விடுதிக்கே பாகேிறாள். மதுமிதா அவளை சரே்காததால் கங்கயைில் சன்று விழுந்துவிடுகிறாள்.

திருநங்கை குலாபி ம்லம் கல்யாணியின் இடத்தை நிரப்ப சுய்யாவை பயன்படுத்துகிறாள் விடுதித் தலைவி. இது தரெியாத சகுந்தலா அவளை பல இடங்களில் தடேுகிறாள். சுய்யா இருக்குமிடம் தரெிந்துகொண்டு காப்பாற்ற ஓடுகிறாள் சகுந்தலா. அதற்குள் எல்லாம் முடிந்து விடுகிறது. மயங்கிய நிலயைில் இருக்கும் ச்யாவை தோளில் போட்டுக் கொண்டு நடக்கிறாள். வழியில் எல்லோரும் காந்தியபை் பார்க்க ஓடுகிறார்கள். சகுந்தலாவும் அங்கு சன்று தியானத்தில் அமர்கிறாள். ரயில் புறப்படும் சமயத்தில் சுய்யாவை காந்தியிடம் கொடுக்க ஓடுகிறாள். அதே ரயிலில் நாராயணும் இருக்க அவனிடம் சரே்பிக்கிறாள். அதனுடன் சுபம்.

நல்ல கதயைம்சமுள்ள படமாக இருந்தாலும் குறகைளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. சகுந்தலாவாக நடித்த சீமா பிஸ்வாஸ், சுய்யாவாக நடித்த சரளா, விடுதித் தலைவி மதுமிதா, குந்தி ஆகிய பாத்திரங்களை ஏற்றவர்கள் நிறவைாக சயெ்திருக்கிறார்கள். கல்யாணி மற்றும் நாராயனன் கதாப்பாத்திரத்தில் வந்த லீசா ரமேற்றும் ஜான் அப்ரஹாம் நடிப்பு படு மாசேம். தவேயைில்லாத பாடல்கள் (AR ரகுமான்) படத்தின் வகேத்தகைக் குறகைக்கிறது. அதை சரிகட்டும் விதமாக பின்னணி இசை (மகைக்கலே் தன்னா) அமநை்துள்ளது.

படத்தின் ஜீவனே இந்தக் கதாப்பாத்திரங்களில் தான் இருக்கிறது. இயக்குனர் கவனம் எடுத்து கயைாண்டிருக்கலாம். அதபே போல நாராயனன் முதன் முதலாக காதல் சொல்ல வரும் இடத்தில் ஜீவனே இல்லை. விதவயைை மணக்க இருப்பதாக தாயிடம் சொல்லும் இடத்திலும் சொதப்பி இருக்கிறார்கள். தாயும் மகனும் முட்டிக்கொள்ளும் படி எடுத்திருந்தால் உச்ச காட்சியாக அமநை்திருக்கும்.

கோவத்தில் கிளியை சிறுமி கொள்வதாக எடுத்ததற்கு பதில், வானில் பறக்கவிட்டிருக்கலாம். விடுபட்ட கிளி மீண்டும் விடுதிக்கே வந்துவிடுவதாகவோ அல்லது இறகைிடகைக்காமல் கங்கைக் கரயைில் ஒதுங்கும் படியோ காண்பித்திருந்தால் அழகிய குறியீடாக அமநை்திருக்கும். பறவை பறந்து எங்கோ சன்றிருந்தாலும் விதவகைளின் சுதந்திரம் தொடங்கியதற்கான ஆரம்பக் குறியீடாக அதனகைக்

காட்சிப்படுத்தி இருக்கலாம்.

சுயாவதை தவிர மற்ற அனைவரும் முதியவர்கள் என்பது நெருடலாகவே இருந்தது. இன்னும் ஓரிரு சிறுமிகளை கதாபாத்திரங்களாக்கி, அவர்கள் விடுதி வாழ்க்கைக்கு பழக்கப்பட்டது போல காண்பித்திருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும். மொத்தத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் ஆழமாக தோண்டி இருந்தால் தண்ணீர் தெளிவாகவும், சுவையாகவும் இருந்திருக்கும். அதற்கான பலனும் கிடைத்திருக்கும்.

நிலா நிலா ஓடிவா
நில்லாமல் ஓடிவா
மலை மீது ஏறிவா
மல்லிகைப் பூ கொண்டுவா

நிலவின் முகம் குழந்தையின் முகமாகத்தான் இருக்க வேண்டுமா என்ன? புரட்சியின் முகமாக இருக்கக் கூடாதா? நில்லாமல் ஓடி, மலைமீது பூ எடுப்பவர்கள் மறுமலர்ச்சிக்காக எடுக்கக் கூடாதா? 2001-ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின் படி இந்தியாவில் 35 மில்லியன் விதவைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் பெரிதாக ஒன்றும் உயர்ந்துவிடவில்லை. அவர்களின் நிலை மாறி சமூகத்தில் உயர்ந்த நிலையை அடைய 'விதவைகள் தினம்' போதுமான விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துமா என்பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்

நன்றி: திட்டிவாசல் வலைப்பதிவு http://thittivaasal.blogspot.com/2010/12/blog-post_28.html